

Ympäriiltäni kuului voimakasta mutta tasaista tuulettimen huminaa. Olin selvästikin unessa ja heräämässä, mutten heti muistanut edellisestä päivästä mitään. Avasin silmäni. Näin, että olin jonkinlaisessa huoneessa joka muistutti vankiselliä. Katselin enemmän ympärilleni ja toteisin, että havaintoni oli oikea, minä todellakin olin jonkinlaisessa vankikopissa. Nousin ylös istuma-asentoon. Koitin muistella jotain, mutten saanut mieleeni edes omaa nimeäni. Tai ei, sittenkin jotain nousi mieleni valkokankaalle. Nimi Johnny Depp. Hetken mietin mistä tuo nimi oli minulle tuttu. Olenko minä tuo Johnny Depp, vai oliko hän kenties jokin tuttuni? Viimein päätin asian olla hetken aikaa ja jättää sen alitajuntani huoleksi. Oikea vastaus tulisi kyllä mieleeni jossain vaiheessa. Katselin lisää ympärilleni. Huoneen seinät olivat täynnä kirjoituksia ja raaputuksia ja isoja vitun kuvia ja mietin kuumeisesti miten pääsisin ulos tästä painajaismaisesta paikasta, sellistä. Koko ajan minulla oli tunne, että millä hetkellä hyvänsä ovesta voisi tulla jokin kammottava olento sisään, joku sellainen joka söisi minut alkupaloiksi. Jostain kuului etäistä huutoa ja minä säpsähdin. Huutava ääni tuntui kuuluvan jollekin naiselle, se oli helppo päätellä. Sitten tuli pieni paussi ja sitten huuto jatkui. Naisen tuskainen ääni sai minutkin levottomaksi ja valppaaksi. Yllätteenä näin kuitenkin jotain sellin lattialla. Se oli ollut koko ajan siinä, se oli pahvinen tulitikkuaski ja otin sen käteeni. Katselin sitä hetken. Siinä luki seuraavaa: HOTELLI FIVE AND SIX, COME ANYTIME YOU WANT Tule milloin vain haluat, mietin ja ihmettelin askia. Koko juttu alkoi vaikuttaa aina vaan monimutkaisemmalta ja minä ihmettelin, että mihin oikein olin sotkeutunut. Sitten kuului taas naisen raastavaa huutoa ja kävelin vaistomaisesti sellin ovelle. Sitten nojasin sellin oveen ja se narahti hieman ja aukesi raolleen. Paskat, tuumin, ovi oli ollut koko ajan auki ja minä jopa naurahdin hieman vaikka nauruni olikin aika pakotettua. Viimein avasin oven kokonaan ja astuin siitä ulos. Nyt huomaisin, että olin ollut koko ajan oikeassa: minä olin, kuin olinkin jossain vankilassa. Tosin siellä ei näyttänyt olevan muita kuin minä ja tuo huutava nainen, mutta vankila se silti oli, siitä ei päässyt mihinkään. Ja, kun en muutakaan osannut tehdä, koitin paikallista naisen äänen ja etsiä hänet. Se ei ollut vaikeaa, ääni tuli suoraan minun sellini vastapäisestä sellistä. Kävelin oven eteen. Päätin koittaa onneani ja työnsin ovea ja sekin aukeni kuten omankin sellini ovi. Astuin siitä sisään. Huoneen perukoilla oli nainen joka oli kyyryasennossa ja yritti suojella itseään. Nainen itki ja huusi edelleen ja nyt näin syyn naisen ahdinkoon: hänen silmänsä olivat puhki ja verellä ja hän oli sokea. Sanoin naiselle: "Minä autan sinua." Tuli hetken hilljaisuus. Sitten nainen sanoi. "Kuka olet? Lupaatko ettet tee minulle pahaa?" "Lupaan." "Kai tajuat, että olen sokea ja haavoittunut?" "Tajuan." Sitten otin naisen syliini ja yritin viestittää hänelle, että aioin auttaa häntä ja että hänen ei tarvinnut pelätä minua. Sitten mieleeni, tuli taas tuo nimi: Johnny Depp. Mietin ja tajusin, että tuo Depp oli ehkä jonkinlainen kuuluisa näyttelijä, ja sitten mietin, että olinko ehkä minä itse tuo kuuluisuus Johnny Depp? Sylissäni oleva nainen oli rauhoittunut hieman ja päätin kysyä häneltä, tiesikö hän tuon nimen Johnny Depp. "Sanooko nimi, Johnny Depp, sinulle mitään?" Kysyin. "Jostain syystä tuo nimi pyörii koko ajan mielessäni." Nainen nyhkytti edelleen ja sanoi. "Johnny Depp? Kaikkihan tietävät kuka on Johnny Depp. Hän on..." Naisen ääni hiljeni ja tunsin, että hän valahti voimattomaksi sylissäni. Ravitselin häntä hieman ja sitten totesin, että hän oli kuollut kuin kivi. Lisäksi näin sellin lattialla rikkinäisen viinipullon jonka seassa ja ympärillä oli hyvin paljon verta. Siitä, ei ollut vaikea päätellä, että nainen oli sokeutunut joko vahingossa teloessaan itsensä viinipulloihin, tai, että joku tai jotkut olivat lyöneet naista silmiin pullolla. Oli miten oli, koko homma alkoi vaivata minua entisestään ja päätin häipyä koko paikasta ja lähteä tutkimaan asiaa enemmän. Astuin ulos sellistä ja lähdin kävelemään pitkin tämän valtavan vankilan kolkkoja käytäviä. Aikani kuljettua tajusin, että vankilan täytyi olla suljettu, monet seikat puhuivat sen päätelmän puolesta. Sitten

saavuvin jonkinlaiseen venerantaan. Siellä oli myös jokin vartiokoppi ja – mikä vielä hienompaa – yksi iso muskelivene. Päätin hypätä sen rattiin ja lähteä pois koko ikävästä paikasta, jospa se toisi jotain järkeä koko asiaan. Onnekseni veneen ohjaimossa oli avaimet ja minä käynnistin moottorin ja lähdin pois saarelta. 2. Mielessäni kävi monenlaisia asioita ja teoriota tilanteestani. Lisäksi nimi Johnny Depp alkoi hieman valoittua minulle. Ehkä tosiaan olin jokinlainen kuuluisuus joka oli sekaantunut outoihin kuvioihin. Sitten huomasin horisontissa korkeiden talojen valoja ja päättelin, että rannan täytyi olla jossain ihan lähellä. Ja, eipä aikaakaan, kun olin satamassa ja hyppäsin pois veneestä. Seisoin hetken aikaa rannassa, niin etten ollenkaan tiennyt mitä seuraavaksi tekisin. Sitten muistin tulitikkuaskin jonka olin laittanut taskuuni. Ostin sen esille ja luin uudelleen: HOTELLI FIVE AND SIX, COME ANYTIME YOU WANT Mitäköhän tästäkin pitäisi päätellä, mietin. Ehkäpä koitan etsiä kyseisen hotellin, jospa se valaisisi asioita. Ponkasin liikeeseen ja lähdin hiljalleen juoksemaan pitkin satamasta pois lähteviä teitä. Sitten tapahtui jotain uskomatonta. Jotain hyvää mitä en olisi osannut odottaa: näin hieman kauempana edessäni korkean rakennuksen, jonka neonvärisessä kyltissä luki: HOETELLI FIVE AND SIX Katselin hetken kaikkea hämilläni. Sitten pieni virnistys nousi kasvoilleni. Päätin mennä suoraan hotelliin ja selvittää kaiken perin pohjin. Astuin hotellin aulaan. Vastaanottotiskin takana nuokkui unessa jokin nuorimies ja minä kävelin hänen luokseen. Mies kuorsasi edelleen ja silloin löin kaikin voimini tiskillä olevaa kelloa. Miekkonen melkein pompahti ilmaan ja ihmetteli mitä oikein oli tapahtunut. ”Haluan huoneeni avaimen, nyt heti!” Sanoin miehelle. Hän katsoi minua vielä hetken hölmisyyteenä ja sanoi. ”Ai, se olette te herra, kuuluisuus!” hän vastasi. ”Muistatte varmaan, että sovimme, että annan teille huoneenne avaimen vain, jos sanotte oikean salasanan.” ”Mihin tarvitsette salasanaa? Näettehän minut tässä edessäanne.” ”Niin, mutta tämä on ensimmäinen kerta, kun varsinaisesti näen teidät. Muistatte kai, että sovimme avaimen annosta puhelimitse, joten siis tarvitsen oikean salasanan, kiitos herra!” Hetken aivoni löivät tyhjää ja mietin kuumeisesti mikä salasana on. Sitten mielessäni välähti ja päätin koittaa onneani, meni syteen tai saveen. ”Johnny Depp.” sanoin. ”Aivan oikein, niinhän se on. Tässäpä avaimenne, herra!” ”Kiitos.” Sanoin ja lähdin kohti hissiä. Mielessäni ajattelin: ei ole ollenkaan hullumpaa olla herra kuuluisuus Johnny Depp, eipä tosiaankaan! Sitten astuin hissiin ja menin neljanteentoista kerrokseen. Mennessän katselin itseäni hissin peilistä ja olin hyvin tyytyväinen näkemääni. Kasvoni olivat todella komeat, etten sanoisi jopa kauniit! Nyt oli totuudenhetki, seisoin huoneeni oven takana ja mietin mitä kaikkia paljastuksia oven takana minua oikein odotti. Hetken mietin, että menenkö ollenkaan koko huoneeseen, mutta sitten päätin rohkaista itseni ja ottaa vastaan sen mitä elämä minulle tarjoaisi. Rapistelin hetken avainta lukossa, sitten ovi aukesi ja minä astuin siitä sisään. Yllätykseksi sisällä huoneessa kaikki oli hajan ja ihmettelin mitä huoneessa oli oikein tapahtunut. Sängyllä oli kaikenlaisia seksivälineitä, voiteita, ja muita laitteita ja minä lysähdin ahdistuksen voimasta istumaan lattialle. Tunsin allani jotain kovaa ja kaivoin sen esiin: kysessä oli uusiin juorulehti seitsemän-päivää numero. Katsoin hajamielisenä sen kantta ja olin saada sydänkohtauksen: lehden kannessa oli kuva kasvoista jotka olin nähnyt juuri äsken hissin peilistä. Sama tummatukkainen komea mies, samat kauniit kasvot, siitä ei voinut erehtyä. Seuraavaksi etsin lehdestä artikkelin joka kertoi minusta. Ja, se mitä löysin oli jotain todella törkeää: lehdessä väitettiin, että minä tykkäsin harrastaa seksuaalisia roolileikkejä ja muita hurjasteluja. Ja, se riitti siihen, että mieleni labyrintin tai padon seinämät murtuivat: nyt minä muisti n kaiken mitä oli tapahtunut: olin suomalainen kuuluisa kirjailija ja olin lähtenyt muuten vaan San Fransiscoon nauttimaan lomasta uusimman kirjani julkaisemisen jälkeen. Päästyäni perille, olin etsinyt itselleni jostain huoran, sellaisen joka tahtoi toteuttaa roolipelejäni ja jonka

kanssa saatoinkin muutenkin pitää hauskaa. Ja, muistaakseni olimme lähteneet Alcatrazin vankilaan kiertoajelulle ja päättäneet jäädä sinne leikkimään leikkejämme. Nyt muistin myös kaikenlaista muuta: muistan, että vankilassa kuollut nainen oli vahingossa kaatunut kasvot edellä rikkinäisen viinipullon päälle ja tullut sen takia sokeaksi. Loppu